TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Stalna služba u Karlovcu
Trg hrvatskih branitelja 1/II, 47000 Karlovac

Poslovni broj: St-221/2026

DUŽNIK: ABRADO d.o.o., Zagreb, Koledinečka ulica 6, OIB: 06700813875, adresa za primanje pismena: Ulica Križnog puta 37, 10040 Zagreb – Dubrava, kojeg zastupa punomoćnik Nikola Stipaničev, odvjetnik u Zagrebu, Radnička cesta 30

VJEROVNIK – ŽALITELJ: CHROMOS AGRO d.o.o., Zagreb, Radnička 173/n, OIB: 82790074844, kojeg zastupa punomoćnik Goran Božić, odvjetnik u Zagrebu

ODGOVOR NA ŽALBU

vjerovnika CHROMOS AGRO d.o.o. od 9. studenoga 2026. protiv Rješenja o potvrdi plana restrukturiranja od 30. listopada 2026., poslovni broj St-221/2026-52, ispravljenog rješenjem od 3. studenoga 2026., poslovni broj St-221/2026-55

Dužnik u cijelosti osporava žalbene navode vjerovnika CHROMOS AGRO d.o.o. (dalje: žalitelj) te predlaže žalbu prvenstveno odbaciti kao nedopuštenu, a podredno odbiti kao neosnovanu i potvrditi pobijano rješenje.

Žalitelj nije ispunio kumulativno propisane pretpostavke za dopuštenost žalbe protiv rješenja o potvrdi plana restrukturiranja jer protiv plana nije glasovao na zakonom propisan način niti je učinio vjerojatnim da je planom stavljen u lošiji položaj od onoga u kojem bi bio da plana nema. Neovisno o navedenom, žalbeni navodi ne dovode u pitanje pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja.

1. Kumulativne pretpostavke dopuštenosti žalbe

Prema članku 61.b stavku 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“, broj 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24; dalje: SZ), žalba protiv rješenja kojim se potvrđuje plan restrukturiranja dopuštena je samo ako je žalitelj prigovorio planu u postupku glasovanja, glasovao protiv plana te učinio vjerojatnim da je planom stavljen u lošiji položaj od onoga u kojem bi bio da plana nema i da se primijene isplatni redovi iz članaka 138. i 139. SZ-a.

Navedene pretpostavke moraju biti ispunjene kumulativno, slijedom čega već izostanak jedne od njih ima za posljedicu nedopuštenost žalbe. Takvo pravno shvaćanje izraženo je i u rješenjima Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-4242/2024-2 od 5. prosinca 2024., točka 7. obrazloženja, te Pž-150/2026-2 od 11. veljače 2026., točka 9. obrazloženja.

2. Žalitelj nije glasovao protiv plana na zakonom propisan način

Člankom 58. stavkom 1. SZ-a propisano je da vjerovnici glasuju pisanim putem na propisanom obrascu, koji mora biti dostavljen sudu najkasnije do početka ročišta za glasovanje. Ako vjerovnik do početka ročišta ne dostavi obrazac za glasovanje ili dostavi obrazac iz kojeg se ne može nedvojbeno utvrditi kako je glasovao, smatra se da je glasovao za plan restrukturiranja.

Na navedenu pravnu posljedicu vjerovnici su izrijekom upozoreni zaključkom suda od 7. listopada 2026., poslovni broj St-221/2026-45, objavljenim istoga dana na e-Oglasnoj ploči sudova, u kojem je navedeno:

„Ako vjerovnici do početka ročišta za glasovanje ne dostave obrazac za glasovanje ili dostave obrazac iz kojeg se ne može nedvojbeno utvrditi kako su glasovali, smatrat će se da su glasovali ZA PLAN restrukturiranja.“

Istovjetno upozorenje sadržano je i u Popisu vjerovnika i prava glasa od 7. listopada 2026., poslovni broj St-221/2026-44, na koji se i sam žalitelj poziva među dokazima na stranici 9. žalbe.

Žalitelj obrazac za glasovanje nije dostavio ni do početka ročišta ni na samom ročištu. U zapisniku od 28. listopada 2026., poslovni broj St-221/2026-51, utvrđeno je „da je do dana održavanja ročišta sudu dostavljen jedan popunjen obrazac za glasovanje, i to s glasom PROTIV vjerovnika REPUBLIKA HRVATSKA“, dok je u odnosu na žalitelja utvrđeno samo da je „također“ glasovao protiv.

Ni u žalbi žalitelj ne tvrdi da je dostavio propisani obrazac, već se u prilog tvrdnji da je glasovao protiv plana poziva na točku 5. obrazloženja pobijanog rješenja (žalba, str. 2).

Žaliteljev podnesak od 20. listopada 2026. (dalje: podnesak), kao ni njegovo usmeno izjašnjenje na ročištu, ne nadomješta glasovanje provedeno u skladu s člankom 58. stavkom 1. SZ-a. U

tom smislu i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u rješenju Pž-150/2026-2, točke 11. i 12. obrazloženja, primjenjuje zakonsku predmnjevu glasovanja za plan i u odnosu na vjerovnika koji se na ročištu usmeno izjasnio protiv plana.

Okolnost da je potrebna većina ostvarena i kada se žaliteljevo izjašnjenje računa kao glas protiv plana nije odlučna za ocjenu dopuštenosti žalbe. Riječ je o zasebnoj procesnoj pretpostavci, na čije postojanje sud pazi po službenoj dužnosti.

Slijedom navedenoga, nije ispunjena pretpostavka iz članka 61.b stavka 2. točke 2. SZ-a, zbog čega je žalba već po toj osnovi nedopuštena.

3. Žalitelj nije učinio vjerojatnim da je planom stavljen u lošiji položaj

Nije ispunjena ni pretpostavka iz članka 61.b stavka 2. točke 3. SZ-a.

Za ocjenu položaja žalitelja odlučna je usporedba namirenja predviđenog planom s namirenjem koje bi mogao ostvariti u stečajnom postupku, uz primjenu isplatnih redova iz članaka 138. i 139. SZ-a. Mjerilo stoga nije zadržavanje cjelokupne tražbine s kamatama i mogućnošću individualne prisilne naplate, od čega žalitelj polazi na stranici 2. žalbe.

Žalitelj ni u podnesku ni na ročištu nije iznio konkretne činjenice iz kojih bi proizlazilo da ga plan stavlja u lošiji položaj. U podnesku je naveo:

„S obzirom da dužnik u stvarnosti nema imovine navedeni postupak prisilne naplate bi zapravo doveo do skraćenog stečajnog postupka nad dužnikom.“ (podnesak, str. 2)

Na ročištu je izjavio da „uopće nije bitno bi li planom bio itko stavljen u lošiji položaj. Poanta je da dužnik nema imovinu (…)“ (zapisnik od 28. listopada 2026.).

Takvim navodima žalitelj nije učinio vjerojatnim postojanje zakonom zahtijevanog lošijeg položaja. Usporedivo pravno shvaćanje izraženo je u rješenjima Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske Pž-150/2026-2, točke 13. i 16. obrazloženja, te Pž-4804/2025-2 od 18. ožujka 2026., točka 10. obrazloženja.

4. Žalbeni izračun mogućeg namirenja ne dokazuje lošiji položaj žalitelja

Žalitelj na stranici 2. žalbe iznosi izračun prema kojem bi u stečajnom postupku mogao ostvariti namirenje od približno 67 %. Taj izračun temelji na vrijednosti imovine iskazane u planu u ukupnom iznosu od 1.017.242,11 EUR, od čega se 912.916,00 EUR odnosi na zemljište.

Istodobno osporava pripadnost toga zemljišta dužniku (žalba, str. 4 i 6), tvrdi da prikaz imovine u planu ne dokazuje njezino postojanje (žalba, str. 6) te se poziva na utvrđenje prvostupanjskog suda da zemljište nije upisano kao vlasništvo dužnika (žalba, str. 3–4; točka 11. obrazloženja pobijanog rješenja).

Na imovini čije postojanje sam niječe žalitelj ne može temeljiti vjerojatnost boljeg namirenja u stečaju, a drugi izračun ne nudi.

Tvrdnju o pripadnosti pojedinih tražbina nižem isplatnom redu (žalba, str. 2–3), koju dužnik osporava, kao ni prigovor razvrstavanju vjerovnika u jednu skupinu, žalitelj nije iznio ni u podnesku ni na ročištu.

Jednako tako, žaliteljeva tvrdnja da je tražbina drugog vjerovnika konstruirana radi glasovanja (žalba, str. 7) sama po sebi ne dokazuje lošiji položaj žalitelja. U predmetu Pž-4242/2024-2 Visoki trgovački sud Republike Hrvatske nije smatrao dostatnom sumnju da su tražbine društava povezanih s odgovornom osobom dužnika fiktivne i prijavljene radi izglasavanja plana, kako proizlazi iz točaka 3. i 10. obrazloženja.

Ako bi se, pak, prihvatila žaliteljeva tvrdnja da dužnik nema imovine (žalba, str. 3), tada iz takvog činjeničnog polazišta ne proizlazi mogućnost namirenja vjerovnika u stečaju. Nasuprot tome, planom je žalitelju, pod uvjetom otklanjanja osporavanja njegove tražbine, predviđeno namirenje u visini od 10 % tražbine. Na navedeno je prije održavanja ročišta upozorio i povjerenik u očitovanju od 23. listopada 2026., poslovni broj St-221/2026-48, točka II.

Budući da nisu ispunjene pretpostavke iz članka 61.b stavka 2. točaka 2. i 3. SZ-a, žalbu je potrebno odbaciti kao nedopuštenu na temelju članka 380. točke 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje: ZPP), u vezi s člankom 10. SZ-a.

5. Podredno – neosnovanost žalbe

Ako drugostupanjski sud ocijeni da je žalba dopuštena, dužnik podredno ističe da je ona neosnovana.

Lošiji položaj kao razlog za uskratu potvrde plana na prijedlog vjerovnika (članak 61. stavci 4. i 5. SZ-a) žalitelj nije istaknuo ni u podnesku, kojim je predložio samo uskratu potvrde po službenoj dužnosti (str. 5), ni na ročištu, pa ga ne može prvi put isticati u žalbi (članak 352. stavak 2. ZPP-a, u vezi s člankom 381. ZPP-a i člankom 10. SZ-a).

Prijedlog iz članka 61. stavka 4. SZ-a, osim toga, dopušten je samo ako podnositelj učini vjerojatnim da je planom restrukturiranja stavljen u lošiji položaj (stavak 5. istog članka), što žalitelj nije učinio.

6. Nije dokazan očiti izostanak razumnih izgleda za ostvarenje plana

Prema članku 61. stavku 3. točki 7. SZ-a, sud će uskratiti potvrdu plana ako očito ne postoje razumni izgledi da bi plan mogao spriječiti nastanak nesposobnosti plaćanja ili osigurati održivost poslovanja.

Za primjenu te odredbe nije dostatno općenito izraziti sumnju u buduće poslovanje dužnika, već mora biti utvrđen očiti izostanak razumnih izgleda za ostvarenje zakonom određene svrhe plana.

Obveze po utvrđenim tražbinama iznose ukupno 147,22 EUR mjesečno, odnosno 1.766,64 EUR godišnje, a njihova otplata započinje nakon isteka počeka od 12 mjeseci od pravomoćnosti rješenja o potvrdi plana, kako je određeno točkom I. izreke pobijanog rješenja.

Planirana dobit razdoblja, iskazana u tablici 8. plana, iznosi od 14.575 EUR za 2027. godinu do 20.989 EUR za 2029. godinu te višestruko premašuje navedeno godišnje opterećenje. Ostvarenje tih projekcija potrebno je ocjenjivati u okviru cjelokupnih mjera restrukturiranja i predviđene dinamike poslovanja.

Hoće li i kad dospjeti obveze po osporenim tražbinama, ovisi o ishodu i trajanju parnica, pa se na njima ne može temeljiti zaključak da razumni izgledi očito ne postoje.

Prvostupanjski sud utvrdio je i razmotrio okolnost da dužnik trenutačno ne obavlja djelatnost. Međutim, ocjena iz članka 61. stavka 3. točke 7. SZ-a ne iscrpljuje se u utvrđivanju zatečenog stanja, nego obuhvaća procjenu izgleda poslovanja nakon provedbe predviđenih mjera.

U točki 11. obrazloženja sud se očitovao i o pravnoj osnovi korištenja poslovnog prostora te ju je ocijenio neodlučnom za obavljanje djelatnosti. Žalbeni navodi o pravu dužnika na skladištu (žalba, str. 5 i 6), koje dužnik osporava, stoga sami po sebi ne dovode u pitanje pravilnost navedene ocjene.

7. Očitovanje povjerenika podupire ocjenu prvostupanjskog suda

Na plan restrukturiranja nije imao primjedbi ni povjerenik, koji je, sukladno članku 21. SZ-a, tijelo predstečajnog postupka.

Nakon izlaganja plana na ročištu održanom 28. listopada 2026., povjerenik se očitovao u skladu s člankom 55. stavkom 4. SZ-a te naveo „da nema primjedbi“.

U prethodnom očitovanju od 23. listopada 2026., dostavljenom na poziv suda povodom žaliteljeva podneska, povjerenik je naveo da ne raspolaže dokazima za žaliteljeve tvrdnje da dužnik „planom restrukturiranja odugovlači postupak i održava svoju aktivnu legitimaciju za podnošenje izvanrednih pravnih lijekova“ (točka I.) ni da je postupak pokrenuo namjerno (točka II.). Pri navedenom očitovanju ostao je i na ročištu.

Iako očitovanje povjerenika ne zamjenjuje samostalnu sudsku ocjenu pretpostavki za potvrdu plana, ono podupire zaključak prvostupanjskog suda da žaliteljeve tvrdnje nisu dostatno potkrijepljene.

8. Pravo glasa vjerovnika osporene tražbine i postojanje potrebne većine

Vjerovnik osporene tražbine koji njezino postojanje dokazuje ovršnom ispravom ostvaruje pravo glasa na temelju članka 106. stavka 2., u vezi s člankom 56. i člankom 323. stavkom 1. SZ-a. Takvo pravno shvaćanje izraženo je i u rješenju Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske Pž-150/2026-2, točke 17. i 18. obrazloženja.

Od postojanja ovršne isprave vjerovnika čije pravo glasa žalitelj osporava pošao je i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u rješenju Pž-3800/2026-2 od 23. rujna 2026., točka 8.

obrazloženja, kojim je žalitelj upućen u parnicu radi dokazivanja osnovanosti svojeg osporavanja.

Popisom vjerovnika i prava glasa pravo glasa iskazano je obama vjerovnicima osporenih tražbina, čemu žalitelj nije prigovorio ni u podnesku ni na ročištu. Unatoč tome, u žalbenom izračunu (žalba, str. 7) izuzima samo glas drugog vjerovnika, dok vlastiti glas računa kao glas protiv plana, premda pravo glasa obaju vjerovnika proizlazi iz iste zakonske osnove.

Budući da se za žalitelja, zbog nedostavljanja propisanog obrasca, smatra da je glasovao za plan, potrebna većina postoji i bez glasa drugog vjerovnika osporene tražbine: za plan je pet od šest vjerovnika, s ukupnim iznosom tražbina od 342.548,78 EUR, dok iznos tražbina protiv plana iznosi 18.105,48 EUR.

Potrebna većina postoji i kada se izuzmu glasovi obaju vjerovnika osporenih tražbina: za plan su četiri od pet vjerovnika, s ukupnim iznosom tražbina od 52.559,16 EUR, u odnosu na 18.105,48 EUR protiv plana.

Nadalje, prava na namirenje određena su točkom I. izreke pobijanog rješenja. Za oba vjerovnika osporenih tražbina predviđeni su isti otpis od 90 % i jednak uvjetni način namirenja. Potvrđeni plan ima pravni učinak prema svim njegovim sudionicima, sukladno članku 62. stavku 1. SZ-a.

Žaliteljevo pozivanje na projekciju bilance iz tablice 9. plana (žalba, str. 6) ne mijenja tako određena prava na namirenje niti dokazuje da je prihvat plana postignut stavljanjem pojedinog vjerovnika u povoljniji položaj u smislu članka 61. stavka 3. točke 3. SZ-a.

Žalitelj ne konkretizira radnju u postupku glasovanja kojom bi prihvat plana bio postignut na nedopušten način (žalba, str. 7–8). Njegovi se prigovori odnose na nastanak i postojanje tražbine drugog vjerovnika, o čemu se odlučuje u odgovarajućem parničnom postupku.

Takvo razgraničenje proizlazi i iz rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske Pž-4245/2024-5 od 17. prosinca 2024., na koje se žalitelj poziva. U točki 19. obrazloženja upućuje se na utvrđivanje navodne fiktivnosti odnosno ništetnosti tražbina u parnici, dok je potvrda plana u tom predmetu ukinuta zbog razloga povezanih s pretvaranjem tražbina u temeljni kapital, razmotrenih u točkama 14. do 17. obrazloženja. Takve okolnosti u ovom predmetu ne postoje.

9. Ne postoje ostali razlozi za uskratu potvrde plana niti bitna povreda postupka

Žalbeni navodi o vremenu podnošenja prijedloga i navodnoj svrsi postupka (žalba, str. 8) te o sadržaju plana (žalba, str. 6) ne dokazuju postojanje razloga za uskratu potvrde iz članka 61. stavka 3. SZ-a.

Plan sadržava opis djelatnosti i strategiju operativnog restrukturiranja, što je prvostupanjski sud razmotrio u točki 11. obrazloženja pobijanog rješenja.

Rečenica iz očitovanja dužnika na koju se žalitelj poziva odnosi se na odgovor na prijedlog za obustavu postupka. Izdvojena iz tog konteksta, ona ne može biti osnova za zaključak o nedopuštenoj svrsi pokretanja i vođenja predstečajnog postupka.

Prihvat i potvrda plana ne svode se na jednostrano raspolaganje dužnika: o planu glasovanjem odlučuju vjerovnici, a sud ispituje postojanje zakonskih pretpostavki za njegovu potvrdu. Samo pozivanje na članak 3. ZPP-a, bez konkretizacije nedopuštenog raspolaganja i njegova utjecaja na odluku, ne dovodi u pitanje zakonitost pobijanog rješenja.

Prvostupanjski sud u točki 7. obrazloženja utvrdio je da ne postoji zakonski razlog za uskratu potvrde plana, dok je u točki 11. razmotrio žaliteljeve prigovore i iznio razloge svoje ocjene.

Obrazloženje nije proturječno. Ocjena prema kojoj stečaj ne bi omogućio namirenje vjerovnika iznesena je u odnosu na žaliteljevo vlastito činjenično polazište da dužnik nema imovine.

Razlozi relevantni za primjenu članka 61. stavka 3. točke 7. SZ-a sadržani su u točki 11. obrazloženja. Pozivanje suda na odluku vjerovnika nadopunjuje te razloge, a ne zamjenjuje samostalnu sudsku ocjenu.

Pobijano rješenje sadržava razloge o odlučnim činjenicama i može se ispitati, zbog čega nije ostvarena bitna povreda odredaba postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a.

10. Neosnovanost zahtjeva za naknadu troškova žalbenog postupka

Zahtjev žalitelja za naknadu troškova žalbenog postupka nije osnovan. Člankom 20. SZ-a propisano je da u predstečajnom i stečajnom postupku svaki vjerovnik snosi svoje troškove, ako tim Zakonom nije drukčije određeno. Žalitelj nije naveo osnovu za odstupanje od navedenog pravila.

Stoga eventualni uspjeh sa žalbom sam po sebi ne bi predstavljao osnovu za dosudu zatraženog troška. Takvo pravno shvaćanje izraženo je i u rješenju Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske Pž-3305/2026-4 od 12. kolovoza 2026., točka 13. obrazloženja.

Slijedom svega navedenoga, dužnik predlaže da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske žalbu vjerovnika CHROMOS AGRO d.o.o. odbaci kao nedopuštenu, a podredno, ako je ocijeni dopuštenom, odbije kao neosnovanu i potvrdi pobijano rješenje te u svakom slučaju odbije zahtjev žalitelja za naknadu troškova žalbenog postupka.

U Zagrebu, 16. studenoga 2026.

ABRADO d.o.o.

po punomoćniku:

Nikola Stipaničev, odvjetnik

Nikola Stipaničev Digitally signed by Nikola Stipaničev